

STERRENSLAG

EEN MODERN KERSTSPEL IN 10 TAFERELEN

LUUK HOEDEMAEKERS

INLEIDING

'Sterrenslag' is een modern kerstspel dat zowel in openlucht als, mits een paar aanpassingen, binnen kan opgevoerd worden. Het aantal spelers is onbeperkt. Er zijn 3 verschillende locaties:

- ❑ een podium van waarop het TV-programma 'Sterrenslag' gepresenteerd wordt (locatie 1)
- ❑ de zitkamer van een armoedige woning (locatie 2)
- ❑ een cel in het politiekantoor (locatie 3)

De acties op deze locaties verlopen niet simultaan, zodat het publiek de gelegenheid krijgt om het hele verhaal goed te kunnen volgen. Aan- en uitfaden van de belichting op de verschillende locaties duidt een verplaatsing van de actie aan. Eventueel kan een 'bellenman' het publiek van locatie naar locatie leiden, maar dit is niet nodig als de verschillende sets niet te ver van elkaar opgebouwd worden.

BELANGRIJKSTE PERSONAGES

- ❑ een oude man
- ❑ Klara, de dochter van de oude man
- ❑ Alex, haar man, een politicus
- ❑ Esther, hun dochtertje (kleindochter van de oude man)
- ❑ Micha, een jonge, hoogzwangere vrouw (ze kan met een buitenlands accent praten)
- ❑ Joshua, haar man
- ❑ overste, hoofd van een politie-eenheid
- ❑ politieagenten
- ❑ Joke, presentatrice van 'Sterrenslag'
- ❑ Mario, presentator van 'Sterrenslag'
- ❑ Theo, regisseur van 'Sterrenslag'

EN VERDER

- ❑ onbeperkt aantal programmamedewerkers 'Sterrenslag'
- ❑ onbeperkt aantal toeschouwers

SCENE 1 – 'STERRENSLAG' IN HET DORP

De TV-ploeg van het alom bejubelde programma 'Sterrenslag' trekt door de straten en stelt zich op locatie 1 op om de avondopnames van het programma voor te bereiden. Onder hen bevinden zich cameramensen, geluidstechnici, belichters, kabelslepers, de regisseur Theo ... en het bekende presentatorenduo Joke en Mario. Toeschouwers verdringen zich om de BV's te zien, hen aan te raken, een handtekening te vragen ...

SCENE 2 – BEZOEK VOOR DE OUDE MAN

Locatie 2. De zitkamer van een vervallen huisje. De vloer is bedekt met stro. Er staat een gammele tafel met daar rond een paar stoelen. In een hoek een oud bed met een strozak. Een oude man in een monnikspij zit op een stoel. Zijn hond ligt aan zijn voeten. De man speelt enkele akkoorden op een accordeon (of een ander instrument). Hij sluit zijn ogen en leunt achterover. Plots begint hij traag te praten.

OUDE MAN: Vader, waarom hebt ge mij verlaten? Is alles dan tevergeefs geweest? *(hij vouwt zijn handen en begint te prevelen)* Abraham was de vader van Isaäk, Isaäk van Jakob, Jakob van Juda en zijn broers; Juda was de vader van Peres en Zerach, die uit Tamar geboren werden; Peres was de vader van Chesron, Chesron van Aram, Aram van Amminàdab, Amminàdab van Nachson, Nachson van Salmon, Salmon van Boaz, die uit Rachab geboren werd; Boaz was de vader van Obed, geboren uit Ruth; Obed was de vader van Isai en Isai van David, de koning.

Er wordt op de deur van het huisje geklopt. De man staat op en opent de deur. Er staat een hoogzwangere, armoedig geklede vrouw, Micha. Micha praat eventueel met een buitenlands accent.

OUDE MAN: Kom binnen, vrouw, u zou in uw toestand niet buiten mogen zijn. Het is veel te koud.

MICHA: Ik zoek een plaats om te overnachten. In heel het dorp is er geen kamer meer vrij.

OUDE MAN: Ja, er is een groot TV-station naar het dorp gekomen. Ze hebben alle mogelijke overnachtingsplaatsen afgehuurd. Ze nemen een spelprogramma op. De mensen moeten allerlei gekke opdrachten uitvoeren en ze komen dan op TV.

MICHA: Ik weet het. Ik ken het programma. Er treden veel sterren in op.

OUDE MAN: Maar daar bent u niet voor gekomen?

MICHA: Voor de sterren? Ik niet, nee. (*wrang*) Maar mijn man wel. Hij heeft me in de steek gelaten. Hij is verliefd geworden op de presentatrice van dat programma, zegt hij. Hij volgt haar overal.

OUDE MAN: En u volgt hem?

MICHA: Ik weet dat alles nog niet stuk is tussen ons. Ik wil dat hij het ook weet. (*wrang*) En ik moet bevallen.

OUDE MAN: Ik zal u naar het ziekenhuis brengen.

MICHA: (*heftig*) Nee, geen ziekenhuis! ... Alstublieft? ... Vraag me niet waarom.

OUDE MAN: Het is goed. U kan hier blijven.

MICHA: Ik weet niet hoe ik u moet bedanken.

OUDE MAN: Wordt het een jongen of een meisje?

MICHA: Ik weet het niet.

OUDE MAN: Mag ik dan de peetvader van het kind zijn?

MICHA: Graag. (*wijst naar zijn kledij*) Bent u een priester of een monnik?

OUDE MAN: Nee, hoor, geen van beide. Daar ben ik niet voor in de wieg gelegd. Maakt u zich maar niet ongerust.

MICHA: Een kluizenaar.

OUDE MAN: Een kluizenaar, misschien. Hoe heet u?

MICHA: Micha.

OUDE MAN: Micha. 'Wie is Hem, Heer gelijk?'. Een mooie naam.

MICHA: En u bent?

OUDE MAN: 'Ik ben die ik zal zijn.' Ook een mooie naam.

MICHA: Dat begrijp ik niet goed.

OUDE MAN: (*glimlacht*) Ach, u bent niet de enige. Kom, u moet rusten nu. (*leidt haar naar het bed*) Hier. Ga zitten.

Ondertussen komt een politie-eenheid voorbij gemarcheerd. Ze stopt aan het huisje. De overste klopt op de deur van het huisje.

OVERSTE: Openmaken!

MICHA: Niet openmaken, alstublieft!

OUDE MAN: Maakt u zich maar niet ongerust. Er zal u niets gebeuren. *(hij opent de deur en gaat naar buiten; tot de overste)* Kan ik iets voor u doen?

OVERSTE: Goedenavond. Ik weet niet of u het al gehoord heeft, maar er zwerft een buitenlandse dievenbende door X *(naam van het dorp)*. Naar het schijnt volgen ze de opnameploeg van 'Sterrenslag' van dorp tot dorp en als de mensen dan de straat optrekken om mee te doen aan het programma, profiteren de bendeleden daarvan om in de lege huizen in te breken.

OUDE MAN: *(glimlacht)* Ik ben helemaal niet van plan om 'aan de feestelijkheden deel te nemen', en trouwens, veel valt er hier niet weg te halen.

OVERSTE: *(onverstoorbaar)* Buren zagen hier een vreemde vrouw binnengaan.

OUDE MAN: *(geamuseerd)* Oh ja?

OVERSTE: U weet toch dat het verboden is om onderdak te geven aan criminelen en illegalen?

OUDE MAN: Mijn dochter is op bezoek gekomen. Ze is hoogzwanger.

OVERSTE: U weet het zeker?

OUDE MAN: *(glimlachend)* Dat ze zwanger is?

OVERSTE: *(scherp)* Dat het uw dochter is die hier binnenging.

OUDE MAN: *(glimlacht alleen maar)*

OVERSTE: Goed. ... Als u vanavond iets verdachts zou merken, laat het ons dan weten.

OUDE MAN: Dat zal ik zeker doen. Goedenavond.

OVERSTE: Goedenavond. *(de politie-eenheid marcheert weg; één van de agenten blijft in de buurt hangen; de oude man gaat terug binnen)*

MICHA: Waarom doet u dit voor mij? Ik ...

OUDE MAN: U hoeft niets uit te leggen.

MICHA: Ik zal u in moeilijkheden brengen.

OUDE MAN: In sommige oude en vergeten culturen werd wel eens beweerd dat je de anderen niet mag aandoen wat je niet wil dat ze jou aandoen. Dat geldt ook in positieve zin. ... *(bitter)* Voor mijn moeder was er ook nergens plaats toen ze moest bevallen. Er was niemand om haar te helpen. Het was ook op een kerstavond. De mensen zaten aan tafel. De deuren bleven dicht. Mijn vader heeft haar toen naar een stal gebracht. Daar is ze van mij bevallen.

MICHA: Heeft u zelf ook kinderen?

OUDE MAN: Ik noem alle mensen mijn kinderen. *(Micha kijkt niet-begrijpend)* Ja, ik heb een dochter. Ze heet Klara. Maar zij en haar man hebben alle contact met mij verbroken.

MICHA: Dat spijt me.

OUDE MAN: Mij ook. Alex, dat is haar man, is 'iets belangrijks' in de politiek en het partijhoofdkwartier zegt dat teveel contact met een dwarsliggende, wereldvreemde oude man zijn carrière zeker niet vooruit zou helpen. Vandaar. Klara en Alex hebben zelfs hun dochtertje verboden om bij mij op bezoek te komen, bang als ze zijn dat ik haar ook zou 'besmetten' met mijn non-conformisme.

MICHA: Maar dat is verschrikkelijk.

OUDE MAN: Ieder verbod is een nederlaag. Gelukkig lijkt Esther een beetje op mij en komt ze me af en toe een keertje opzoeken. *(toont een foto van zijn kleindochter)* Dit is Esther.

MICHA: Ze lijkt inderdaad op u.

OUDE MAN: Ja, maar ze is niet alleen begunstigde maar ook slachtoffer van het genetisch materiaal van onze familie.

MICHA: U maakt een grapje.

OUDE MAN: Ja, natuurlijk.

MICHA: U bent een goed mens, geloof ik.

OUDE MAN: *(voor zich uit)* Is dat zo?

MICHA: Ik weet het wel zeker.

SCENE 3 – 'ACTIE, WIJ DRAAIEN !'

Locatie 1. Het podium van 'Sterrenslag'

THEO: 'En ... actie!'

MARIO: Goedenavond dames van X (*naam van het dorp*)!

VROUWELIJKE TOESCHOUWERS: Goedenavond Mario!

JOKE: Goedenavond, heren van X (*naam van het dorp*)!

MANNELIJKE TOESCHOUWERS: Goedenavond Joke!

MARIO: Goedenavond, kijkers thuis!

JOKE: Het is 24 december en wij staan vandaag op het kerkplein van X (*naam van het dorp*) voor een speciale 'live' kerstaflevering van ...

TOESCHOUWERS: Sterrenslag!!!!!!!!!!!!!!

MARIO: ... het TV-programma dat de mensen dichterbij elkaar brengt ...

JOKE: ... het TV-programma dat het sociale weefsel sterker maakt ...

MARIO: ... het TV-programma waarin onbekende mensen, zonder enige voorbereiding, van de ene dag op de andere, wereldsterren worden!

JOKE: En vandaag zijn we op zoek naar muzikale talenten.

MARIO: Maar we zoeken geen gewone muzikale talenten, we zoeken ...

JOKE: ... uitzonderlijke muzikale talenten ...

MARIO: ... uitzonderlijke muzikale talenten die een accordeon (*of een ander instrument*) kunnen bespelen!

JOKE: Wie wordt er vandaag een wereldster?

MARIO: Wie kent er een uitzonderlijk accordeonist?

ESTHER: Ik! Ik! Ik!

MARIO: Kijk eens aan, dit jonge meisje kent blijkbaar de persoon die we zoeken.

JOKE: *(tot Esther)* En wie is dit lieve, kleine meisje?

ESTHER: Ik ben Esther.

MARIO: Een daverend applaus voor dit jonge meisje met de hemelse naam Esther! *(de toeschouwers applaudisseren)*

JOKE: En zeg ons nu eens, Esther, wie is jouw uitzonderlijke muzikant?

ESTHER: *(fier)* Mijn opa!

JOKE: En wie is jouw opa?

ESTHER: Hij woont in een klein huisje in het bos. *(enkele toeschouwers beginnen te joelen en te lachen)*

TOESCHOUWER 1: *(lacht)* Toch niet die religieuze oude zot in zijn monnikspij!

TOESCHOUWER 2: Die hadden ze al lang moeten opsluiten!

TOESCHOUWER 3: Ik durf mijn kinderen daar in dat bos niet alleen te gaan laten spelen.

MARIO: En zou jouw opa op dit moment naar ons programma zitten kijken, Ester? Wat denk je?

ESTHER: Ik denk het niet. Hij heeft geen TV. *(gelach van de toeschouwers)*

JOKE: Wel, als de berg niet naar Mario kan komen, dan zal Mario naar de berg moeten gaan. *(gelach)*

MARIO: Goed, Esther, als jij ons de weg wil wijzen, dan gaan wij allemaal mee naar jouw grootvader!

De hele stoet zet zich in beweging naar locatie 2: Esther, Joke, Mario, Theo, de technici, de toeschouwers ...

SCENE 4 – HET VERRAAD/DE ARRESTATIE

Locatie 2. De stoet arriveert bij het huisje van de oude man.

JOKE: Beste toeschouwers ...

MARIO: Beste kijkers thuis. Wij staan op het punt aan te kloppen bij een man die morgen een wereldster zou kunnen zijn.

JOKE: Alleen, hij weet het nog niet! (*gelach*)

MARIO: (*plechtig*) Esther, jij kwam op het idee om je grootvader dit moment van onsterfelijkheid te bezorgen. Wil jij aankloppen?

ESTHER: (*heel enthousiast*) Ja! Mag ik?

MARIO: Ga uw gang, mevrouw!

Esther klopt aan. De oude man komt naar buiten en doet de deur achter zich dicht. Hij is aangenaam verrast als hij zijn kleindochter ziet, maar wanneer hij de camera's en de menigte die zich rond het huisje heeft verdrongen, in de gaten krijgt, betreft zijn gezicht.

ESTHER: (*struikelt bijna over haar woorden*) Opa u komt op TV u mag meedoen aan 'Sterrenslag' want ik heb gezegd dat u heel goed muziek kan maken en u hoeft alleen maar een paar liedjes te spelen op uw accordeon en het wordt nu 'live' uitgezonden en u wordt wereldberoemd heeft Mario gezegd en al deze mensen zijn meegekomen en zullen voor u applaudisseren en ...

OUDE MAN: Rustig maar, Esther, rustig maar. Ik kan nu niet spelen, meisje.

ESTHER: Maar dan komt u niet op TV, opa.

OUDE MAN: Dat is niet zo erg, Esther.

ESTHER: (*verbaasd*) Wie wil er nu niet op TV komen?

OUDE MAN: Ik, Esther. Had je daar dan misschien niet aan gedacht?

TOESCHOUWER 1: Zie je wel dat er kosten aan hem zijn!

ESTHER: (*bijna met de tranen in de ogen*) Maar u moet!

OUDE MAN: Ik heb bezoek, meisje. Jij mag binnenkomen, maar al die anderen Ze komen ongelegen. *(tot de cameramensen)* Willen jullie asjeblief die camera's uitzetten. Ik heb daar niet om gevraagd.

THEO: Blijven draaien, jongens. Dit wordt mooie televisie.

OUDE MAN: Ik heb bezoek. Ik kan niemand ontvangen.

POLITIEMAN: *(die in de buurt is blijven hangen na het bezoek van de eenheid aan de oude man)* Zijn zwangere dochter is bij hem op bezoek.

TOESCHOUWER 2: Dat kan niet! Hij heeft maar één dochter, de moeder van dat meisje.

TOESCHOUWER 3: En die is allesbehalve zwanger, ik heb haar gisteren nog gezien.

TOESCHOUWER 4: Ze is alleen maar wat vet! *(gelach)* Ze moet trouwens niets meer van die ouwe weten.

TOESCHOUWER 5: Ze willen niet meer met zo een oud stuk vuil gezien worden. Dat is niet goed voor haar man zijn carrière.

TOESCHOUWER 6: Hij verbergt iemand!

TOESCHOUWER 7: Illegalen!

TOESCHOUWER 8: Misschien wel dieven!

TOESCHOUWER 9: Of moordenaars!

ESTHER: *(met de tranen in de ogen)* Wat zeggen ze toch allemaal, opa?

OUDE MAN: Je moet niet naar hen luisteren, Esther, ze weten niet wat ze zeggen.

POLITIEAGENT: *(is naderbij gekomen)* Is dat zo? Verbergt u iemand?

Micha komt naar buiten. Sommige toeschouwers beginnen te joelen en te fluiten.

TOESCHOUWER 1: Een oude bok ...

TOESCHOUWER 2: ... lust precies ook nog wel een groen blaadje.
(*gelach*)

TOESCHOUWER 3: Het mag zelfs bespoten zijn! (*gelach*)

MICHA: Hij verbergt niemand. Hij heeft me alleen maar onderdak
gegeven.

OUDE MAN: Je had binnen moeten blijven.

POLITIEAGENT: Uw paspoort alstublieft.

MICHA: Dat heb ik niet.

TOESCHOUWER 4: In de bak met hen! In de bak met hen!

Andere toeschouwers nemen de slogan over.

TOESCHOUWERS: In de bak met hen! In de bak met hen!

De politieman blaast op zijn fluitje. Langs verschillende kanten komt er
versterking opdagen.

OVERSTE: Wat is er aan de hand?

POLITIEAGENT: Hij (*wijst naar de oude man*) heeft een illegale vrouw
verborgen.

OVERSTE: Neem hen mee. (*applaus bij de toeschouwers*)

THEO: Blijven draaien!

OUDE MAN: Maar ze is hoogzwanger, ze moet bevallen. (*cynisch*)
Zien jullie dat dan niet?

OVERSTE: Dat kan dan wel zo zijn, maar op de eerste plaats is ze
illegaal. Neem hen mee.

TOESCHOUWERS: In de bak met hen! In de bak met hen!

ESTHER: (*in paniek*) Ik wist het niet, opa.

OUDE MAN: Ik weet het, meisje.

ESTHER: Ik wilde dit niet.

OUDE MAN: Je mag jezelf niets verwijten.

ESTHER: *(valt de overste aan)* Laat mijn opa gaan! Laat hem los! Hij heeft niets gedaan! Laat hem gaan!

OVERSTE: *(schudt Esther gemakkelijk van zich af)* Jij bent veel te klein om dit te begrijpen.

ESTHER: Ik haat jullie! Ik haat jullie! *(loopt weg)*

OUDE MAN: Niet doen, Esther! Niet weglopen! Esther!

THEO: *(tot cameramensen)* Hebben jullie alles? Dit is schitterende televisie. 'Het leven zoals het is: dorpsidioten'!

OUDE MAN: Esther! Kom terug!

SCENE 5 – DE KRUISWEG

Van locatie 2 (het huisje van de oude man) naar locatie 3 (het politiebureau). Tijdens deze scène worden af en toe enkele 'toeschouwers' bestolen. Ze roepen ('Ik ben bestolen!', 'Help!', 'Houd de dief!' etc.) en maken veel misbaar. Door hun getier worden andere omstanders ongerust.

De politieagenten leiden de oude man en Micha naar het politiekantoor. Een bonte stoet van toeschouwers, nieuwsgierigen, TV-medewerkers volgt hen. Sommige toeschouwers joelen, tieren en roepen slogans ('In de bak met hen, in de bak met hen!' – 'Illegale ratten, rolt uw matten!'), anderen nemen deze over. Enkele heethoofden gooien tomaten en/of eieren. De oude man valt. Een vrouw helpt hem recht en veegt zijn gezicht schoon met haar sjaal. Een andere vrouw komt aangelopen. Ze vliegt de oude man aan. Ze is kwaad en in paniek. Het is Klara, de dochter van de oude man en de moeder van Esther.

KLARA: *(slaat de oude man)* Waar is ze? Waar is Esther?

OUDE MAN: *(hulpeloos)* Ik weet het niet. Ze is weggelopen.

KLARA: Dat is jouw schuld, jij onverantwoordelijke oude gek!

OUDE MAN: Klara, het spijt me, ik ...

KLARA: Ik zag het op TV. Jij geeft meer om een vreemde illegale vrouw dan om je eigen kleindochter.

OUDE MAN: Ik begrijp je bezorgdheid, maar je bent onredelijk.

KLARA: Ben ik onredelijk? Jij bent onredelijk! Was het dan teveel gevraagd om haar een plezier te doen en met haar mee te gaan ?

OUDE MAN: Bedaar, Klara.

KLARA: Dit vergeef ik je nooit. Alex had gelijk toen hij zei dat we onze handen van jou moesten aftrekken.

OUDE MAN: Klara!

KLARA: Jij bent mijn vader niet meer!

OUDE MAN: Klara!

OVERSTE: *(sleurt Klara weg van de oude man)* Maakt u zich toch niet ongerust. Het kind zal wel terugkomen.

KLARA: Sluit hem op! Horen jullie me? Sluit hem op! *(ze verdwijnt opnieuw tussen de toeschouwers)* Esther! Esther!

Plots krijgt Micha haar man Joshua in de gaten. Hij bevindt zich tussen de toeschouwers.

MICHA: Joshua!

Joshua hoort zijn naam roepen. Hij ziet nu pas zijn vrouw en de agenten die bij haar zijn. Hij zet het op een lopen. De overste ziet hem wegrennen.

MICHA: Joshua!

OVERSTE: Daar! Nog een illegaal! Grijp hem!

Enkele politieagenten zetten de achtervolging in, maar ze slagen er niet in Joshua te vatten.

SCENE 6 – ZOEK ESTHER!

Locatie 3. Een tijdelijke cel in het politiekantoor. Er is een getralied raam. De oude man en Micha zitten er opgesloten. Micha begint te wenen.

OUDE MAN: Wees niet bang. Ik ben bij je. Jij hebt niets verkeerd gedaan. Ze zullen je dadelijk vrij laten. Ze moeten. Het zijn geen onmenssen.

MICHA: Ik bewonder u om uw vertrouwen.

OUDE MAN: Je moet vertrouwen blijven hebben in de mensen ook al hebben ze dat vertrouwen al zo dikwijls beschaamd.

MICHA: Is een beter leven wensen voor je kind dan een misdaad?

OUDE MAN: Domheid is van alle tijden. Ze vertaalt zich altijd in het ventileren van een veelvoud aan meningen, meestal zonder enige reflectie en dan liefst ook nog op een hautaine manier. Waar domheid regeert ...

MICHA: Is domheid dan hun misdaad?

OUDE MAN: Ze weten niet wat ze weten, dus weten ze niet wat ze niet weten. Dat verklaart veel.

MICHA: Ik wou dat ik kon denken zoals u dat kan.

OUDE MAN: Kunnen denken zoals ik, en wat dat dan ook zou mogen zijn, is niet altijd een voordeel. Denken is voor mij soms een grotere vloek dan dat het een zegen is.

MICHA: De vrijheid om te denken is toch ons hoogste goed.

OUDE MAN: Maar die vrijheid laat me mijn demonen ontmoeten. Ik denk me geregeld vast.

Ondertussen vóór het politiekantoor.

MARIO: Beste toeschouwers, trouwe kijkers thuis, lieve mensen hier in X. Wij staan nog steeds voor het politiekantoor van X waar een illegale vrouw en haar beschermer opgesloten zitten. Iedereen vraagt zich hier nu af hoe het verder moet, maar wat belangrijker is, iedereen vraagt zich af hoe het nu verder moet met deze aflevering van ...

TOESCHOUWERS: Sterrenslag!!!!!!!!!!

JOKE: U begrijpt dat wij hier niet langer kunnen blijven wachten op wat komen gaat.

MARIO: Voor een paar minuten is dit plezant, maar wij willen niet ondergedompeld blijven in het leed van enkelingen.

JOKE: Ook de televisie, ook onze sponsors hebben hun rechten.

MARIO: The show ...

TOESCHOUWERS: ... must go on!!!!!!!

MARIO: We gaan terug naar het hoofdpodium ...

JOKE: ... en we blijven zoeken naar muzikale talenten ...

MARIO: ... uitzonderlijke muzikale talenten ...

JOKE: ... uitzonderlijke muzikale talenten die een accordeon (*of een ander instrument*) bespelen.

MARIO: (*big smile*) En het hoeven geen oude mannen te zijn.

JOKE: (*big smile*) Ik verkies de jonge!

MARIO: Het mogen ook vrouwen zijn.

JOKE: Liefst oude!

MARIO: Hahaha! Lieve mensen, volg ons, want dit is nog steeds ...

TOESCHOUWERS: Sterrenslag!!!!!!!

JOKE: Het programma dat de mensen dichter bij elkaar brengt.
Met ...

TOESCHOUWERS: Mario!

MARIO: En ...

TOESCHOUWERS: Joke!

De hele ploeg van 'Sterrenslag', gevolgd door een schare toeschouwers, vertrekt terug naar locatie 1.

Joshua, de man van Micha, verschijnt aan het getraliede raam.

JOSHUA: Micha, wat doe jij hier? Wat is er gebeurd?

MICHA: Ik was op zoek naar jou, Joshua. Je had niet mogen weggaan.

JOSHUA: Wat hebben ze met je gedaan? Wie is die man?

MICHA: Hij wou me helpen.

JOSHUA: Ze mogen je niet opsluiten. Ik zal je hieruit halen.

MICHA: Wacht. Als je nog voor me wil vechten, doe het dan niet op die manier. Zoek het meisje dat daarnet is weggelopen. Zoek haar en breng haar naar haar ouders.

JOSHUA: Maar waarom?

MICHA: Vraag niet waarom. Asjeblief. Als je nog om me geeft, als je om je ongeborn kind geeft. Het meisje had ook jouw kind kunnen zijn.

JOSHUA: Goed. Ik zal haar gaan zoeken en dan haal ik je hieruit, dat beloof ik je.

MICHA: Ga nu, asjeblief. *(Joshua verdwijnt in de straten)*

De overste komt nu naar de cel.

OVERSTE: Jullie zullen dadelijk in voorlopige vrijheid worden gesteld, in afwachting van het proces. Jullie mogen het dorp uiteraard niet verlaten.

MICHA: *(mompelt)* Bedankt.

OUDE MAN: Je hoeft hem helemaal niet te bedanken.

De overste laat hen vrij en de oude man en Micha wandelen nu in de richting van locatie 1.

SCENE 7 – ESTHER OF STERRENSLAG?

Ondertussen op locatie 1. Joke en Mario staan weer op het podium. Klara en Alex staan bij hen. Ze kijken angstig om hen heen.

JOKE: U kijkt nog steeds naar ...

TOESCHOUWERS: Sterrenslag!

MARIO: Het TV-programma dat van onbekende Vlamingen, Bekende Vlamingen maakt!

JOKE: En in deze aflevering van Sterrenslag zijn we nog steeds op zoek naar ...

MARIO: ... uitzonderlijke muzikale talenten!

JOKE: Maar voor we verder gaan hebben we, totaal onverwacht, voor onze talrijk opgekomen fans een extraatje. We hebben hier een premie van 500 euro (*hij laat het geld zien*), ja inderdaad, u hoort het goed, van 500 euro, voor de man of vrouw die er als eerste in slaagt om het weggelopen meisje hier op het podium hier bij haar ouders te brengen. 250 euro werd geschonken door haar ouders en de hoofdsponsor van 'Sterrenslag' heeft ons zojuist laten weten dat hij dit bedrag verdubbelt.

MARIO: 500 euro in de pot dus! 500 euro voor wie het weggelopen meisje terugbrengt.

JOKE: Deze mensen moeten wel erg veel van hun dochttertje houden!

De toeschouwers reageren onmiddellijk enthousiast en lopen wanordelijk alle kanten uit, op zoek naar Esther. Joke en Mario vuren hen aan en kijken geamuseerd naar wat zich voor hen op het plein afspeelt. Vanuit een zijstraat komt Joshua aangewandeld. Hij draagt Esther in zijn armen.

KLARA: (*krijgt Joshua en Esther in de gaten en gilt*) Daar! (*ze rent naar hen toe en schreeuwt tegen Joshua*) Wat heb je met mijn kleine meisje gedaan, smeerlap?

JOSHUA: Niets. Ze is alleen maar moe. (*geeft Esther aan Klara en Alex*)

JOKE: Is dit niet heerlijk ontroerend? Kom eens hier, kleine meid. Waar ging de reis naar toe? Was je een beetje verdrietig?

ESTHER: (*nauwelijks hoorbaar*) Ja.

MARIO: Ze zegt 'ja'.

JOKE: Nu niet meer?

ESTHER: Nee.

MARIO: Ze zegt 'nee'.

KLARA: Laat haar met rust.

MARIO: *(wijst naar Joshua)* Een applaus voor deze man die vandaag 500 euro rijker is geworden.

JOKE: Komt u maar naar hier, beste man.

MARIO: *(sleurt Joshua op het podium)* Hoe heet u?

JOSHUA: Joshua.

MARIO: En de winnaar is ... Joshua! Geeft u hem nog een daverend applaus, beste mensen, dan geven wij hem de 500 euro die zo gul geschonken werd door de ouders van het meisje en onze hoofdsponsor. *(wil hem het geld overhandigen)*

JOSHUA: *(aarzelend)* Ik ... ik wil het niet.

JOKE: Wat zegt u?

JOSHUA: Ik wil het niet.

MARIO: Kom, kom, niet vervelend doen. *(duwt Joshua het geld in handen)*

JOSHUA: Nee. *(hij gooit het geld op het podium; toeschouwers kruipen nu op het podium en verdringen elkaar om toch maar de briefjes te kunnen bemachtigen)*

ALEX: Mijn geld!

Ondertussen zijn ook de oude man en Micha bij het podium op locatie 1 gearriveerd. Micha en Joshua vinden elkaar.

JOSHUA: Micha!

MICHA: Joshua!

De oude man bestijgt nu het podium en gaat furieus tekeer.

OUDE MAN: Is niets dan nog heilig voor u? *(hij probeert de mensen van het podium te jagen; toeschouwers beginnen de oude man opnieuw te beschimpen en te bespotten)* Weet gij dan niet wat er geschreven staat? Hebt gij het woord dankbaarheid dan voor eeuwig uit uw denken

verbannen? Weg met u allen! *(tevergeefs probeert hij de toeschouwers nu uit elkaar te drijven)*

Joke, Mario, Klara en Alex proberen hem te bedaren.

JOKE: Rustig aan, oude man.

KLARA: Vader, hou op.

TOESCHOUWER 1: Wie denk je dat je bent!

TOESCHOUWER 2: Oud vel!

ESTHER: *(rent naar de oude man en deze neemt haar in zijn armen)* Opa!

OUDE MAN: Gij, God, Gij weet van mijn dwaasheid, mijn misslagen zijn u niet verborgen: stel om mij niet teleur die u wachten, de Heer der hemelse scharen, laat om mij geen vernedering lijden, die U zoeken, Israëls God! Want smaad draag ik om Uwentwille, vernedering ligt op mijn gelaat; voor mijn broeders werd ik een vreemde, een van elders voor mijn moeders zonen; ijver voor uw huis heeft mij verteerd, mij trof de smaad van uw smaders.

TOESCHOUWER 3: We weten allemaal van je dwaasheid! *(gelach)*

TOESCHOUWER 4: Ga weg, oude gek! Je bederft onze avond. *(onder gejoel en gelach wordt de oude man van het podium gehaald)*

KLARA: Kom, vader, ik zal je naar huis brengen.

OUDE MAN: *(ontroerd)* Je noemt me vader. Dat is lang geleden. Te lang.

KLARA: *(glimlacht)* Je bent toch mijn vader.

ESTHER: Ik ga ook mee, opa.

OUDE MAN: Ga je ook mee, Alex? *(Alex twijfelt)*

ESTHER: *(aandringend)* Het is kerstavond, papa.

ALEX: *(toegevend)* Ik ga ook mee.

OUDE MAN: *(glimlacht)* Dat doet me veel plezier. *(wijst op Micha en Joshua)* Zij gaan ook mee. *(tot Micha en Joshua)* Jullie gaan ook mee.

KLARA: Zij?

ALEX: Maar ...

OUDE MAN: Zij, ja.

KLARA: Als dat is wat je wil.

De oude man, Klara, Alex, Esther, Micha en Joshua verlaten locatie 1 en gaan terug naar het huisje (locatie 2).

MARIO: Dit is één van, zoniet de merkwaardigste aflevering van 'Sterrenslag' die we tot nu toe al meegemaakt hebben.

JOKE: Zeg dat wel, Mario. Maar nu is het toch de hoogste tijd voor een korte break.

MARIO: Inderdaad, Joke. Terwijl wij, samen met u, nog steeds op zoek gaan naar de meest geschikte muzikale kandidaten voor onze 'word-een-Bekende-Vlaming-show', gaan we er even uit voor ...

TOESCHOUWERS: Reclame!

JOKE: Tot zo dadelijk in ...

TOESCHOUWERS: Sterrenslag!!!!!!!!!!

THEO: Jongens, wat is me dat hier vanavond allemaal.

MARIO: Ja, 't is van mijn kloten.

SCENE 8 – GIJ ZULT HET DE NAAM IMMANUEL OF IMMANUELA GEVEN

Locatie 2. De oude man, Klara, Alex, Esther, Micha en Joshua bevinden zich in het huisje.

OUDE MAN: Ik ben zo blij jullie te zien ... hier ... juist nu.

KLARA: Het moest er ooit toch eens van komen.

OUDE MAN: Ooit, ja.

KLARA: Waarom zeg je 'juist nu'?

ALEX: Omdat het kerstavond is, Klara.

OUDE MAN: *(stilletjes)* Ja.

KLARA: Maar dat bedoelde je niet.

OUDE MAN: Nee. Ik ben ziek, Klara.

KLARA: *(slaat de handen voor het gezicht)* Oh God. Is het ...?

OUDE MAN: Ja.

MICHA: Nee!

ESTHER: Wat scheelt er, opa?

OUDE MAN: Ik heb niet lang meer te gaan, meisje. *(glimlacht)* Mijn krediet is opgebruikt.

KLARA: Ik wist het niet. Waarom heb je me niets laten weten?

OUDE MAN: Ach.

ESTHER: Ga je dood, opa?

OUDE MAN: Ja.

ESTHER: Maar dat is verschrikkelijk.

OUDE MAN: Denk er maar niet aan.

ALEX: We gaan allemaal dood, Esther.

ESTHER: Ik wil niet dat je doodgaat, opa.

OUDE MAN: Waarom niet? De dood heeft geen vat op ons, Esther, hij behoort tot het leven. Hij is niet meer dan een reis, een symbool dat verwijst naar een overgang, niet naar een einde.

ESTHER: Dat begrijp ik niet.

KLARA: Je bent te jong, meisje, later zal je begrijpen.

ESTHER: Wat moet ik nu geloven, opa? Zeg het me.

OUDE MAN: Ik kan je geen zekerheid geven, als het dat is wat je bedoelt. Niemand kan dat. Soms is de relatieve rust van de onzekerheid te verkiezen boven de onrust van een zekerheid die niet te verteren valt.

ALEX: Breng haar niet in verwarring.

OUDE MAN: Toen de dokter het verdict 'kanker' uitsprak, was dat een hele opluchting. Alles wat me bezig hield was in één woord van de baan.

KLARA: Sarcasme is het wapen van de onmondige, vader, en dat ben jij niet.

OUDE MAN: Het spijt me als je dat zo verstaat.

ESTHER: Je mag niet weggaan, opa. Ik hou van je.

OUDE MAN: (*glimlacht*) Nu zal ik nooit meer eenzaam zijn, Esther.

ESTHER: Was u dat dan? Ik was er toch.

OUDE MAN: Natuurlijk was jij er. Maar soms was ik het toch, en in gezelschap nog het meest.

KLARA: Je maakt het kind bang, vader.

OUDE MAN: Begrijp je het niet? De mens heeft soms een beetje eenzaamheid nodig om te ontdekken dat ze zijn onherroepelijke bestemming is.

KLARA: U maakt mij ook bang.

OUDE MAN: Ik ben het niet die je bang maakt, Klara. Het is je lot dat je bang maakt omdat je het ontkent.

KLARA: Bent u dan niet bang?

OUDE MAN: Bang, tevreden, gelukkig. Gevoelens liggen allemaal zo dicht bij elkaar. Ik weet niet wat ik voel. Het is een paradoxaal gevoel: de tristesse van het geluk, een melancholisch verlangen naar iets dat nooit was, een heimwee naar iets dat misschien niet komen zal. (*bekijkt de mensen rondom zich*) Het is alsof ik vandaag thuis kom in mijn eigen huis.

KLARA: Laat dit kerstfeest dan het feest van uw thuiskomst zijn, vader.

OUDE MAN: Nee, laten we er het feest van maken van de beslissing die we allemaal genomen hebben om deze thuiskomst mogelijk te maken. *(legt zijn hand op de buik van Micha)* Laten we er het feest van maken van het nieuwe leven. Een vezel verdwijnt, maar de draad breekt nooit. *(tot Micha en Joshua)* Hebben jullie al een naam?

MICHA: Ik?

JOSHUA: Wij?

MICHA: Ik zou hem Immanuel willen noemen. Of haar Immanuela.

JOSHUA: Wij zouden het zo willen noemen.

OUDE MAN: De Heer zelf gaf ons een teken. 'Zie, de jonge vrouw is zwanger, en zal een kind ter wereld brengen, en gij zult het de naam Immanuel of Immanuela geven.'

KLARA: Waarom komen jullie niet allemaal bij ons thuis kerstavond vieren?

ESTHER: Ja!

OUDE MAN: Sinds een paar minuten ben ik beginnen hopen dat je deze vraag zou stellen.

ALEX: Maar Klara, we ...

KLARA: Er zijn niet veel dingen meer die we voor hem kunnen doen, Alex.

ALEX: Goed.

OUDE MAN: Dank jullie wel. Maar er is eerst nog iets anders dat jullie voor me zouden kunnen doen, maar jullie moeten het zelf willen.

KLARA: Zeg het maar.

OUDE MAN: Ik zou graag willen dat jullie gaan zingen, daarginder op het podium.

ALEX: Dat zou niet echt gepast zijn.

KLARA: Wij?

OUDE MAN: Jullie drieën, ja. Joshua en Micha blijven hier.

ESTHER: Ja! Wat moeten we zingen, opa?

ALEX: Ik kan niet zingen.

ESTHER: Wat moeten we zingen, opa?

OUDE MAN: Ons kerstlied. Ken je het nog. *(begint te zingen)* 'Ik zie de mens ...'

ESTHER: Ja, dat ken ik nog.

OUDE MAN: Ga dan. Doe het niet voor mij, doe het voor hen.

KLARA: Goed.

ALEX: Maar ...

KLARA: Kom, Alex.

Klara, Esther en Alex vertrekken naar locatie 1.

OUDE MAN: De cirkel is rond. 'David was de vader van Salomo, die geboren werd uit de vrouw van Uría; Salomo was de vader van Rechabeam, Rechabeam van Abia, Abia van Asa, Asa van Josafat, Josafat van Joram, Joram van Uzzia, Uzzia van Jotam, Jotam van Achaz, Achaz van Hizkia, Hizkia van Manasse, Manasse van Amon, Amon van Josia, Josia van Jechonja en zijn broers in de tijd van de Babylonische ballingschap. Na de Babylonische ballingschap werd Jechonja de vader van Seáltiël, Seáltiël van Zerubbabel, Zerubbabel van Abiúd, Abiúd van Eljakim, Eljakim van Azor, Azor van Sadok, Sadok van Achim, Achim van Eliud, Eliud van Eleazar, Eleazar van Mattan, Mattan van Jakob. Jakob nu was de vader van Jozef, de man van Maria, en uit haar werd geboren Jezus die Christus genoemd wordt.

De oude man neemt Micha en Joshua bij de hand en begint te bidden.

OUDE MAN: Ik ben maar een asielzoeker, God,
op uw aarde.
U gaf me een verblijfsvergunning, God,
voor een leven lang,

op uw aarde.
Laat ze me niet verdrijven, God,
van uw aarde.
Verdrijft u me niet, God,
van uw aarde.
Omdat ik uw taal niet altijd spreek,
en soms uw beeld niet ben.

SCENE 9 – WAAR STERRENSLAG BLEEF STILLE STAAN

Locatie 1.

MARIO: Hallo, hallo, hallo, hier zijn we weer.

JOKE: Goedenavond X (*naam van het dorp*)!

TOESCHOUWERS: Goedenavond Joke!

MARIO: Goedenavond X!

TOESCHOUWERS: Goedenavond Mario!

JOKE: Waren de boodschappen duidelijk?

TOESCHOUWERS: Ja!

JOKE: Prima!

MARIO: En gaan jullie de producten die werden aanbevolen ook werkelijk kopen?

TOESCHOUWERS: Ja!

MARIO: Goed zo.

JOKE: Braaf, heel braaf.

MARIO: Dan gaan wij met ons programma het sociale weefsel hier in X nog wat versterken.

JOKE: Want dat was nodig, hebben wij ons laten vertellen.

TOESCHOUWERS: Boe!

JOKE: Grapje!

MARIO: Nog nooit hebben wij zoveel lieve, begrijpende en sociaal-gevoelige mensen bij elkaar gezien.

TOESCHOUWERS: Yeah!

THEO: Dziejzes.

JOKE: Alleen met die unieke muzikale talenten schijnt het voorlopig nog niet te willen lukken.

MARIO: Maar dat kan snel veranderen.

JOKE: Want dit is nog steeds ...

TOESCHOUWERS: Sterrenslag!!!!

Ondertussen is Esther op het podium geklommen.

JOKE: Kijk, daar is Esther weer.

MARIO: Heb je je grootvader toch kunnen overtuigen?

ESTHER: Nee, maar ik zou graag met mijn ouders iets willen zingen, mag dat?

MARIO: Oei, dat is wel niet volgens de reglementen van Sterrenslag. En wat willen jullie zingen?

ESTHER: Een kerstlied.

JOKE: Misschien kunnen we voor één keer een uitzondering maken, Mario.

MARIO: Weet je wat, Joke, we zullen het aan de mensen vragen.

JOKE: Ja, laten we dat maar doen.

MARIO: Beste mensen van X, wat vinden jullie ervan, mogen Esther en haar ouders deze aflevering van Sterrenslag inzetten met een kerstlied?

TOESCHOUWERS: Ja!

JOKE: Jullie hebben het gehoord. Lieve mensen hier, beste kijkers thuis, wij geven het woord aan Esther en haar ouders.

SCENE 10 – IK ZIE DE MENS

Op locatie 1 zowel als op locatie 2 zingen spelers (en toeschouwers) het kerstlied.

Ik zie de mens, de naakte mens
Maar soms zie ik tussen de mensen de naakte mens niet meer

Omdat hij zijn eigen naam niet meer durft te roepen
Omdat angst zijn adem snijdt
Hij schuilt, verschuilt zich in een ander
Hij verbergt zich voor zichzelf

Ik zie de mens, de naakte mens
Maar soms zie ik tussen de mensen de naakte mens niet meer

Hij zwijgt en krabbelt terug en zwijgt
Hij geeft zichzelf niet bloot
Hij zwijgt en zwijgt en zwijgt
Hij zwijgt de ander dood

Ik zie de mens, de naakte mens
Maar soms zie ik tussen de mensen de naakte mens niet meer

Kom uit je kot, mens
En vind jezelf weer uit
Neem je kans en word herboren
Schenk jezelf het leven
En ook de ander wordt geboren

Ik zie de mens, de naakte mens
En tussen de mensen zie ik de naakte mens gelukkig weer
Die, verlost van evenbeelden, zichzelf bepaalt
En zo voldoet aan Gods eerste scheppingswens

VAN DEZELFDE AUTEUR

KOMEDIES EN KLUCHTEN

- © 'Kabaal in de kleedkamer' (2006), een klucht voor 6 vrouwen en 4 mannen

Drie actrices willen elk de hoofdrol in de nieuwe productie 'Zomaar een vrouw'. Maar als drie vrouwen vechten om een been ... gaat de sullige toneelmeester Peterke Impanis er dan mee heen?

- © 'Gevangene ontsnapt' (2005-vrouwenversie), een klucht voor 5 vrouwen en 3 mannen

Liesje Verelst slaagt er als eerste in te ontsnappen uit de plattelandsgevangenis waar Freya De Bleeckere directrice is. Maar dan slaan Amor en Murphy toe.

- ☉ 'Vandenborre' (2005), een kluchtige komedie voor 4 vrouwen, 5 mannen en een paar kinderen

Het gaat niet goed met Karel Schotte. Hij blijkt te lijden aan het 'Syndroom van Vandenborre'. Maar als hij ontwaakt ziet de wereld er plots weer heel wat aantrekkelijker uit. Maar schijn bedriegt.

- ☉ 'Gevangene ontsnapt' (mannenversie-2003), een klucht voor 3 vrouwen en 5 mannen

Bert Verelst slaagt er als eerste in te ontsnappen uit de plattelandsgevangenis waar Fernand De Bleeckere directeur is. Maar dan slaan Amor en Murphy toe.

- ☉ 'Het Principe' (2002), een satire in 3 taferelen voor 1 man of voor 3 mannen

Eugène Daniëls, de megalomane burgemeester-volksvertegenwoordiger van een klein dorp zet zichzelf te kakken.

- ☉ 'De naam van de jonge hondjesmoordenaar' (2001), een spannende klucht voor 3 vrouwen en 6 mannen

De beroemde speurder Daniël Poiseau is overspannen en rust uit in het klooster van Père Joseph en de zijnen. Daar wordt hij echter geconfronteerd met verdwenen manuscripten en met de jonge hondjesmoordenaar waar hij al zo lang tevergeefs naar op zoek was.

- ☉ 'Met twee aan zee' (2000), een komedie voor 4 vrouwen en 3 mannen

Persoonsverwisselingen, hartzeer, bedrog, chantage ... en meer van dat fraais in het appartementje van de broertjes Fleeckers.

- ☉ 'Anders bekeken' (1999) een soms bittere komedie voor 5 vrouwen en 8 mannen of voor 6 vrouwen en 7 mannen

Toneelvereniging 'Spel na Arbeid' bestaat 75 jaar en meent dat historisch feit te moeten vieren met een voorstellingenreeks van 'De getemde feeks'. Jammer genoeg ligt zowat iedereen met zowat iedereen overhoop.

TOONELSPELEN

- ☉ 'Het Zelfmoordbos' (2004), een toneelspel voor 5 vrouwen en 7 mannen of voor 7 vrouwen en 5 mannen

Al eeuwenlang trekken mensen naar het mythische eiland Hades om er een einde te maken aan hun leven. Touroperator AdMortem heeft een gat in de markt ontdekt en organiseert one-waytrips voor kandidaat-zelfmoordenaars.

- ☉ 'Opgestropt' (2002), een eenakter voor 3 vrouwen en 1 man of voor 2 vrouwen en 2 mannen

Na een zwaar ongeval revalideert Eliam in het ziekenhuis. Hij krijgt er het bezoek van Judith, zijn ex-vriendin.

- ☹ 'Predik niet' (2000), een eenakter voor 2 vrouwen, 2 mannen en koor, gebaseerd op teksten uit 'Prediker', 'Spreuken' en 'Hooglied'

Een man en een vrouw zijn aan het einde van hun relatie gekomen, een jongen en een meisje staan aan het begin van de hunne.

- ☹ 'Varkensgebraad en kerstkroketten', (2000) een soms wrange monoloog in 2 taferelen voor 1 man

Adam is losgeslagen, op de vlucht gedreven door zijn angsten die verpakt zijn in ongecontroleerde woede en misplaatste arrogantie. Tien jaar later heeft hij een gepaste weg naar zelfaanvaarding gevonden.

Luuk Hoedemaekers
Houbornstraat 9
3960 Bree
0479/61.93.10
luukhoedemaekers@gmail.com
www.luukhoedemaekers.be